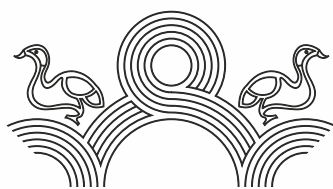

JU Muzeji i galerije Budve

Getsemanski vrt

Vladimira – Vlada Iličkovića

JU Muzeji i galerije Budve

Getsemanski vrt

Vladimira – Vlada Iličkovića

Spomen-dom „Crvena komuna”, Petrovac
septembar, 2020.

Maslina – tuš, pero, 60 x 80 cm, 2002.

Getsemanski vrt Vladimira – Vlada Iličkovića

- U susretu sa crtežima Vladimira Iličkovića nameće se jedna misao, a to je da Iličković pokušava kroz stablo masline da oslika istorijski treptaj civilizacije, beskrajne mijene čovjeka, od njegovog postanka do danas. Maslina kao simbol snage, besmrtnosti ali i plodnosti, maslina kao simbol mira i vjere, strpljenja i izdržljivosti – budi u Iličkoviću impuls koji ga tjera da iznova istražuje brojne kvrge i zavoje na maslinovom stablu, pronalazeći isto takve ožiljke i u čovjeku. Stoga nije ni čudno što se nakon pažljivog zagledanja njegovih crteža stiče utisak da je na platnu združio ili objedinio i maslinu i čovjeka. Naime, na prvi pogled se čini da je to realistički prikaz jednog mitologijskog drveta, jednog obilježja Mediterana, ali dok okom budete pratili njegove bore, plitke udoline i jame kojima se dno ne nazire, uočićete anatomiju čovjeka.

Ali to nijesu samo banalne konture ili spoljni obrisi čovjekova tijela, već je to i prikaz čovjeka izvrnutog iznutra. To je slika njegove duše koja se bjesomučno batrga u nemoćnim pokušajima da za života makar na kratko osjeti besmrtno, trajno i neprolazno. U takvom vrtlogu otkrivaju nam se i sve nakaznosti čovjekove ličnosti, svi njegovi strahovi i slabosti, kao i nemoć da zaustavi propadanje, čija izvjesnost mu stoji kao omča oko vrata, čini ga zarobljenikom spram slobode, prirodnosti i jednostavnosti života. Samim tim, veoma vješto djeluju potezi Iličkovića koji nam u konturama masline otkrivaju lica čovjeka, skupljena i omeđena jednim velikim krikom, lica koja hoće da probiju koru, da izađu iz stabla u koje im se pretvorilo sopstveno tijelo. Sa druge strane, u nešto blažim tonovima Vlado Iličković je u svoje crteže utkao i akt žene, koji vješto čuvaju i sakrivaju stoljetna stabla maslina, jer, kako sam autor jednom reče: „Materinstvo i plodnost žene svakako imaju veze sa maslinom. A bez žene i masline, čovjek ne može”.

Kao da Iličković želi da surovosti i mijenama života suprotstavi ljepotu žene, ljepotu i važnost nekoga ko na svijet donosi čovjeka. Na kraju se postavlja pitanje, da li autor objedinjavanjem masline i čovjeka, želi da makar na taj način zaustavi smrt u čovjeku, da ga uzvisi i postavi uz nešto što svojom postojanošću i izdržljivošću potire gotovo sve što su ljudi izgradili? Vjerovatno da ne, jer Iličković se ipak divi maslini a ne čovjeku, jer on čovjeka samo iznutra razgrađuje i pokazuje koliko je mali i nemoćan naspram prirode i smrti. Možda bi za ovu konstataciju i poređenje između masline i čovjeka, najbolje poslužile riječi samog autora koji je u jednom razgovoru za novine postavio sebi pitanje: „Šta je čovjek?” – i odgovorio: „Samo tren u životu masline”.

Jovan Nikitović, mart 2004.

Maslina
akrilik na platnu, 70 x 50 cm, 2000.

Maslina
akrilik na platnu, 114 x 84 cm, 2000.

Maslina
tuš, pero, 32 x 24 cm, 2012.

Maslina
tuš, pero, 50 x 35 cm, 2016.

Maslina
akrilik na platnu, 114 x 84 cm, 2014.

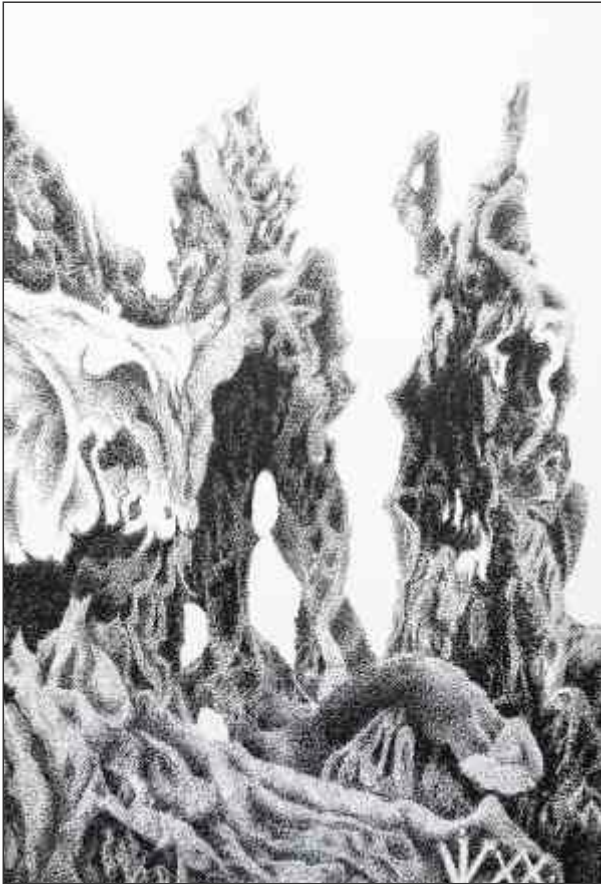
Maslina
akrilik na platnu, 114 x 84 cm, 2014.

Maslina
olovka u boji, 25 x 11 cm, 2019.

Maslina
olovka u boji, 25 x 16,5 cm, 2019.

Tužno saznanje nemoći
tuš, pero, 25 x 29,7 cm, 2020.

Naslovna strana – *Maslina* – akrilik na platnu, 84 x 114 cm, 2014.
strana 1 – *Maslina* – akrilik na platnu, 29,9 x 20 cm, 2016.

BIOGRAFIJA

Vladimir – Vlado Iličković

Rođen 16. 6. 1955. u Baru. Studirao Višu pedagošku akademiju u Nikšiću (1978).
Živi i stvara u Starom Baru, Čeluga, bb.
Kontakt: 068 110 434
e-mail: ilickovicvladimir@yahoo.com

Samostalne izložbe:

1984. Dom kulture, Bar
2003. Galerija „Velimir A. Leković“, Bar
2004. Galerija „Most“, Podgorica
2004. Galerija „Kula Bašića“, Ulcinj
2005. Crkva Sv. Venerande, Stari grad, Bar
2011. Galerija „Velimir A. Leković“, Bar
2014. Galerija „Velimir A. Leković“, Bar
2019. Galerija „Velimir A. Leković“, Bar

Kolektivno je izlagao više puta.

Izdavač
JU Muzeji i galerije Budve

Za izdavača
mr Lucija Đurašković

Glavna i odgovorna urednica
mr Lucija Đurašković

Organizator
Spomen-dom „Crvena komuna”, Petrovac

Kustoskinja izložbe
mr Jasmina Lazović

Tekst
Jovan Nikitović

Autor postavke
Dragan Mijač Brile

Tehnička realizacija izložbe
Božo Lukateli

Lektura i korektura
Miroslav Karović

Dizajn
Darko Mandić

Štampa
Opus3, Podgorica

Tiraž
100